

Prima instanță: Jud. Ciocana, mun.Chișinău
Jud. A.Mali
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A.Panov, V.Efros, A. Minciuna

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

judecătorii: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vieru Ștefan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vieru Ștefan împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Ultra Construct" cu privire la încasarea penalității de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Vieru Ștefan,

c o n s t a t ă :

La 23 octombrie 2015, Vieru Ștefan a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Ultra Construct" privind încasarea penalității de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, a încheiat cu SRL "Ultra Construct" contractul de investiție în reconstruirea blocului de locuit și construirea apartamentelor de tip mansardă pe str. Columna nr.104, mun. Chișinău, nr.13-K din 06 decembrie 2012.

Menționează că, prin contractul dat, investitorul s-a obligat să achite prețul apartamentului de tip mansardă nr.502 din blocul de locuit din str. Columna nr.104, mun. Chișinău, iar antreprenorul s-a obligat să construiască și să dea în exploatare bunul imobil și să-l transmită prin Act de primire predare investitorului pentru înregistrarea dreptului de proprietate.

Invocă că, a fost stabilit termenul de dare în exploatare a bunului imobil luna decembrie 2013.

Explică că, SRL "Ultra Construct" nu și-a onorat obligațiile de executare a lucrărilor în termenul stabilit. Iar, la 14 februarie 2014 a fost autentificat contractul nr.13-K privind investițiile în reconstruirea blocului de locuit și construirea apartamentelor de tip mansardă pe str. Columna nr.104, mun. Chișinău. Totodată fiind stabilit și un termen nou de executare a lucrărilor, și anume până în

luna mai 2014, care la fel a fost încălcat de către SRL "Ultra Construct" cu 13 luni.

Solicită încasarea penalităților în mărime de 330 240 euro, reieșind din cuantumul de 10% penalități din prețul apartamentului de 41 280 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 mai 2016 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 21 iunie 2016, Vieru Ștefan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Vieru Ștefan. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 mai 2016.

Instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a reținut faptul precum că părțile prin contractul bilateral încheiat și autentificat notarial, au prevazut expres clauza penală și mărimea penalităților pentru neexecutarea/executarea necorespunzătoare a obligației fiecăreia dintre părți, rezultate din contractul nr.13-K din 14 februarie 2014, respectiv, situație sunt aplicabile prevederile contractuale, dar nu prevederile de art.32 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorului.

Indică că, contractul nr.13-K din 06 decembrie 2012 nu a fost autentificat notarial și nu a fost supus înregistrării în Registrul bunurilor imobile, nu a produs efecte juridice. Mai mult, părțile au încheiat un nou contract nr.13-K din 14 februarie 2014 fiind înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 14 iulie 2015.

La fel, menționează că, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma faptul că SRL "Ultra Construct" este în întârzierea executării obligațiilor.

Iar, în baza Actului de predare – primire din 14 iulie 2015 SRL "Ultra Construct" a predat bunul lui Vieru Ștefan.

Totodată, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 593 alin.(3) și 617 alin. (5) Codul civil, prin care debitorul nu este în întârziere atît timp cît creditorul este în întârziere. Ca urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond corect și întemeiat a soluționat speța dată.

La 30 decembrie 2016 Vieru Ștefan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Curții Chișinău din 18 noiembrie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare eronat și-au motivat soluția prin faptul că contractul nr.13-K din 06 decembrie 2012 nu a fost autentificat notarial și nu a fost supus înregistrării în Registrul bunurilor imobile, acesta nu a produs efecte juridice, iar potrivit noului contract nr.13-K din 14 februarie 2014, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 14 iulie 2015, SRL "Ultra Construct" nu a încălcat obligațiunile contractuale cu referire termenul de executare a lucrărilor.

Or, nici la data de 14 iulie 2015 cînd a fost semnat actul de primire predare, apartamentul nr.502 nu a fost predat în stare de finisare convenită prin Anexa nr.1 la Contractul nr.13-k din 06 decembrie 2012, nu a fost conectat la rețelele de gazificare, la rețelele de aprovizionare cu apă, la rețelele electrice. Apartamentul a fost conectat doar peste 5 luni după predare, iar lucrările de instalare a liftului ce

deservește mansarda nu au fost finisate și au continuat în timpul examinării cauzei în prima instanță.

A mai invocat că toate circumstanțele date au fost incorect stabilite de către instanțele ierarhic inferioare ce au stat la baza emiterii hotărârii și a deciziei contestată de recurent.

Menționează că, la emiterea deciziei instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, încălcând regulile de stabilire a probelor în condițiile prevazute de art. 130 din CPC.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că, la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.171), însă careva probe privind recepționarea deciziei contestate de către participanții la proces, lipsesc. Astfel, recursul declarat la data de 30 decembrie 2016, se consideră depus în termen (f.d.173-176).

La data de 01 februarie 2017, în adresa înțimatului SRL "Ultra Construct" a fost expediat spre cunoștință copia recursului declarat de Vieru Ștefan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.179).

Intimatul SRL "Ultra Construct" nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la cererea de recurs înaintată de Vieru Ștefan.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vieru Ștefan este inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432.

Colegiu reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților/recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii.

Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestora nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vieru Ștefan.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu